

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 11P/134/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712209509
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2013:3712209509.8

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica, samosudca JUDr. Ivo Hlucháň, vo veci starostlivosti súdu o maloletého Q., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpený opatrovníkom ÚPSVa rodiny Považská Bystrica, dieťa rodičov H. bytom Milochovej č. 24, právne zastúpený Mgr. Andreou Bobekovou, advokát, Mickiewiczova 6, 811 07 Bratislava, a E., bytom Milochovej č. 315, zastúpená JUDr. Darinou Kučerovou, advokát AK Železničná 90/12, Považská Bystrica, o návrhu otca o zverenie maloletého Q. do spoločnej striedavej starostlivosti takto

rozhodol:

Súd návrh otca o zverenie mal. Q. do spoločnej striedavej starostlivosti **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 11P/134/2012-30, zo dňa 31.10.2012 súd zveril maloletého Q. do osobnej striedavej starostlivosti obom rodičom tak, že striedavá starostlivosť by sa vykonávala v týždenných intervaloch od piatku od 18.00 hod. do nasledujúceho piatku do 18.00 hod. Proti uvedenému rozsudku podala matka dieťaťa odvolanie, pričom uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 4Cop/12/2013-86, zo dňa 18.4.2013 krajský súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa s tým, že úlohou súdu bude dokazovanie o znalecký posudok znalca z odboru psychológie, odvetvie klinickej psychológie detí a dospelých.

Súd doplnil dokazovanie o znalecký posudok znalkyne PhDr. Stely Jančárovej, ambulancia klinickej psychológie Žilina, vypočul rodičov, opatrovníka, oboznámil sa s ostatnými vykonanými dôkazmi a zistil nasledovné:

Otec naďalej trval na tom, aby súd zveril maloletého Q. do spoločnej striedavej starostlivosti, pričom sa pridrižoval svojej výpovede z predchádzajúcich prednesov. Dodal, že si myslí, že spĺňa všetky podmienky k tomu, aby bolo dieťa zverené do striedavej starostlivosti, býva s manželkou a osemnásť mesačným dieťaťom v rodinnom dome jej rodičov. Napriek tomu však vybudoval samostatné bývanie, do ktorého by sa v priebehu mesiaca december mal presťahovať. Jeho manželka má vo svojej osobnej starostlivosti dvoch synov, dvanásť a šesťnásť ročných. Žijú s nimi v spoločnej domácnosti.

Matka s návrhom nesúhlasila, uviedla, že žiada súd, aby rešpektoval závery znaleckého posudku, kde znalec nedoporučuje, aby bolo dieťa v súčasnej dobe zverené do spoločnej striedavej starostlivosti. Uviedla, že aj teraz sa otec stretáva s dieťaťom, avšak nerešpektuje žiadne dohody, dieťa nosieva neskôr a s dieťaťom vôbec nekonzuultuje to, čo chce dieťa. Stalo sa, že dieťa, keď mal na styku, dal cudzím ľuďom, kde dieťa aj prespalo. Súd do konania pribral aj znalkyňu z odboru detskej psychológie, ktorá vo svojom znaleckom posudku uviedla, že vzájomné vzťahy medzi maloletým a terajšou manželkou otca sa javia ako nekonfliktné. Maloleté dieťa sa snaží akceptovať partnerku otca, nie je však sociálne zrelé a adaptované na zmenenú sociálnu situáciu rodiny. Matka s dieťaťom podľa anamnestických

údajov žije v rodinnom dome so svojimi rodičmi, aktuálne neuvádza partnera, s ktorým by rozvíjala partnerský vzťah. Dieťa vníma napätie medzi rodičmi, i keď nechápe ešte celkom príčinné súvislosti tohto napätia. Vo vzťahu k terajšej rodine otca dieťaťa je neadekvátne, vyžadovať od Q., aby bez dlhšieho procesu adaptácie akceptoval zmenený rodinný vývin a zmenené vzťahové väzby. Dieťa je naďalej dezorientované z mnoho početných zmien v rodine otca a v dôsledku zmenenej situácie je vývin u rodiny, potrebuje v prvom rade vnímať, že rodičia, ktorých má porovnateľne rád, začnú komunikovať bez napätia, hádok a nedorozumení. Zmenu bydliska zvláda mal. Q. s adaptatívnymi ťažkosťami, pretože jeho otec stále nažíva so svojou novou rodinou v domácnosti starých rodičov / z otcovej strany /. Maloletý Q. nemá dostatok súkromia, vlastnú izbu a priestor. V aktuálnej situácii rodiny otca, kde je oveľa viac členov domácnosti, ako je dieťa zvyknuté, môže mať teraz Q. pocit, že mu nevenujú dostatočnú pozornosť. Pre zachovanie kontinuity citových väzieb Q. s obidvomi rodičmi a naplnenie jeho podstatných vývinových potrieb je vhodná striedavá rodičovská starostlivosť. V danej situácii však je nevyhnutné, aby sa rodina otca presťahovala do rodinného domu, v rámci ktorého rodinného domu sa maloletý bude adaptovať na toto prostredie a preto znalec doporučil, aby bolo dieťa zverené do striedavej starostlivosti až po cca pol roku, kedy si navykne na nové prostredie. V súčasnej dobe bude postačujúce, aby bol otec s dieťaťom v styku formou upraveného styku.

Opatrovník uviedol, že vzhľadom na závery znaleckého posudku nedoporučujú, aby bolo dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti, k čomu opatrovník uviedol, že aj v minulosti práve na túto skutočnosť opatrovník poukazoval, teda že dieťa zatiaľ nie je schopné zvládnuť takú zmenu, ako je striedavá starostlivosť obidvoch rodičov.

Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Ak je to v záujme dieťaťa, a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, a vždy s prihliadaním na záujmy maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia, ako schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa zverené rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

V danom prípade súd dospel k záveru, že nepochybne otec má vytvorené silné vzťahy k svojmu dieťaťu. Dieťa je naňho navyknuté a dieťa pravidelne si bráva. Na druhej strane súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku, kde znalkyňa uviedla, že styk otca s dieťaťom je v súčasnej dobe postačujúci a dieťa ešte nie je adaptované na to, aby bolo zverené do striedavej osobnej starostlivosti a vzhľadom k svojim väzbám k rodine svojho otca, ako i k veku, zatiaľ nie je pripravené zvládnuť striedavú starostlivosť tak, ako žiada otec. Z týchto dôvodov potom súd návrh otca zamietol, nakoľko bolo v konaní preukázané, že zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti by nebolo v prospech dieťaťa tak, ako to má na mysli zákonodarca.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom

rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nepodaním odvolania v zákonnej lehote sa rozhodnutie stáva právoplatným a vykonateľným.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.